

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลงเสียง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3

Development of the School Curriculum in Learning Substance of
Health and Physical Education on “Moving with Yoi Klong Leng
Dance” for Mathayom Suksa 1 of Akat Amnuay Suksa School
under the Office of Sakon Nakhon Educational Area 3

ผู้วิจัย นางสาธิตา ศรีธนะ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วงษ์สวัสดิ์ (2) ดร.สุจิตรา แบบประเสริฐ

Researcher : Mrs. Sataka Sritana;

Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Kanjana Vongsawat

(2) Dr. Sujitra Baebprasert

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายคือ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลงเสียง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 2) เพื่อประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น โดย 2.1) ตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2.2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น 2.3) ศึกษาทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น และ 2.4) ศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนของนักเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น

การพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนาหลักสูตร 3) ทดลองใช้หลักสูตร 4) ประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

ผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลงเสียง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 สรุปได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลงเสียง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง และประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น พบว่ามีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2. ผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นพบว่า

2.1 หลักสูตรสถานศึกษามีประสิทธิภาพ 91.57/89.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80.00/80.00

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ผ่านการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับร้อยละ 91.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80.00

2.4 เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to develop the school curriculum in learning substance of Health and Physical Education on “Moving with Yoi Klong Leng Dance” for Mathayom Suksa 1 of Akat Amnuay Suksa School under the Office of Sakon Nakhon Educational Area 3, 2) to evaluate the curriculum developed by 2.1) exploring the efficiency of the curriculum on the criterion Of 80/80, 2.2) comparing learning achievement of students learning through this curriculum, 2.3) investigating practical skills of students learning through this curriculum, and 2.4) identifying attitudes of students learning through this curriculum.

The research procedure was proceeded under the process of curriculum development procedure as follows : 1) studying and surveying fundamental data, 2) developing curriculum, 3) implementing curriculum, and 4) evaluating and improving curriculum.

The results of this research were:

1. The development of the school curriculum in learning substance of Health and Physical Education on “Moving with Yoi Klong Leng Dance” for Mathayom Suksa 1 of Akat Amnuay Suksa School under the Office of Sakon Nakhon Educational Area 3, evaluated by the experts, revealed that the curriculum and supplementary materials were appropriate to be used.

2. The efficiency of applying the developed school curriculum were found as follows:

2.1 The efficiency of the developed curriculum was 91.57 which was higher than the set criterion of 80/80.

2.2 The students' learning achievement scores were higher than that before the treatment by this curriculum with the significant difference at the .01 level.

2.3 The students' practical skills after learning through the developed curriculum was 91.00 percent which was higher than the set criterion of 80.00 percent.

2.4 The students' attitudes towards learning with the developed curriculum was at the high level.

ภูมิหลัง

การศึกษาโลกยุคใหม่นั้น มนุษย์นับเป็นทรัพยากรที่สำคัญและมีคุณค่ามากที่สุด เพราะความสามารถและศักยภาพในการผลิตของแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับองค์ความรู้ของคนในชาติ ประเทศที่พลเมืองมีความรู้ดีเยี่ยมได้เปรียบในการแข่งขันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรม ดังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พุทธศักราช 2550-2554) มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพคน โดยให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถทักษะในการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิตครอบครัว ทุกเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ออนไลน์, 2552, หน้า 1)

การพัฒนาคุณภาพคนในด้านการศึกษา ประเทศไทยมีการขยายตัวเชิงปริมาณอย่างรวดเร็ว จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 8.5 ปี ในปี 2548 โดยมีคนไทยที่คิดเป็นทำเป็นร้อยละ 60 ของประชากร ส่วนการขยายโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีมากขึ้น แต่ความสามารถในการเรียนรู้ มีการเชื่อมโยงและนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพการศึกษายังไม่เพียงพอในการปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลงและเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจ ฐานความรู้ จึงเป็นประเด็นที่ต้องเร่งสร้าง ขณะเดียวกันคนไทยกำลังประสบปัญหาในชั้นวิกฤตด้านค่านิยมที่เป็นผลกระทบจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่ประเทศทั้งทางด้านสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขาดการคัดกรอง และเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยเสื่อมลง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลง ทำให้บทบาทของสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสถาบันศาสนา ซึ่งมีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูให้ความรู้ ปลูกฝังศีลธรรมให้มีคุณภาพและจริยธรรมลดน้อยลง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ออนไลน์, 2553, หน้า 1)

ดังนั้น การนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน “ประชาชนนั้นแหละที่เขามีความรู้ เขาทำงานมาหลายชั่วอายุคน เขาทำกันอย่างไร เขามีความเฉลียวฉลาด เขารู้ว่าตรงไหนควรทำกสิกรรม ภูมิปัญญาใดควรเก็บรักษาไว้ แต่ที่เสียไปเพราะพวกไม่รู้เรื่อง ไม่ได้ทำมานานแล้ว ทำให้ลืมว่าชีวิตมันเป็นไปโดยการกระทำที่ถูกต้อง” (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 42) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวถึงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้หลายมาตรา เช่น มาตราที่ 27 กล่าวไว้ว่า ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ มาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา บุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 64) และสนธิ สัตโยภาส (2549, หน้า 9) กล่าวว่าทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ล้วนให้ความสำคัญต่อภูมิปัญญาในระดับท้องถิ่นและระดับชาติว่าเป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรชาติที่ต้องฟื้นฟู สืบสาน ส่งเสริม พัฒนา และนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาชาติ สังคมไทยและประเทศไทยให้มั่นคงสถาพรตลอดไปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ซึ่งประกอบด้วย 2 มาตรฐาน กล่าวถึงทักษะการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา การรักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพกฎ กติกา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและ

ซึ่งชมในสุนทรียภาพของนักกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2) และการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ซึ่งเป็นการละเล่นพื้นบ้านอีกประเภทหนึ่ง ก็สามารถทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของกลุ่มชาติพันธุ์โย้ยหนึ่งในหกเผ่าของคนในจังหวัดสกลนครที่มีศิลปวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ผู้วิจัยได้สำรวจความต้องการของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการบริหารสมาคมผู้ปกครอง ครู และศิษย์เก่าโรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา รวมทั้งตัวแทนประชาชนในเขตเทศบาลอำเภออากาศอำนวย โดยใช้แบบสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 100 มีความต้องการให้โรงเรียนนำหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการรำโย้ยกลองเลงหรือศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ ของอำเภออากาศอำนวยมาสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากเป็นวัยที่เหมาะสมในการเรียนรู้ตนเอง ปลูกฝังจิตสำนึกในการรักถิ่นเกิด

จากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าโรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา ขาดการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นสาระท้องถิ่น ทั้งๆ ที่บริบทของชุมชนมีขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่น่าสนใจ สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน หากเป็นเช่นนี้ คาดว่าในอนาคตอาจทำให้ศิลปวัฒนธรรมเหล่านั้นเลือนหายไป เนื่องจากได้รับอิทธิพลและค่านิยมจากทางตะวันตก (โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา, 2552, หน้า 5) และผู้วิจัยเห็นว่า การรำโย้ยกลองเลง สามารถนำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้ มีเป้าหมายให้นักเรียนตระหนักและเกิดความหวงแหนศิลปวัฒนธรรมของตนเอง อีกทั้งช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออกกำลังกาย ด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายจากการประยุกต์ท่ารำโย้ยกลองเลง เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีของนักเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดความ มุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3
2. เพื่อประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

2.1 ตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

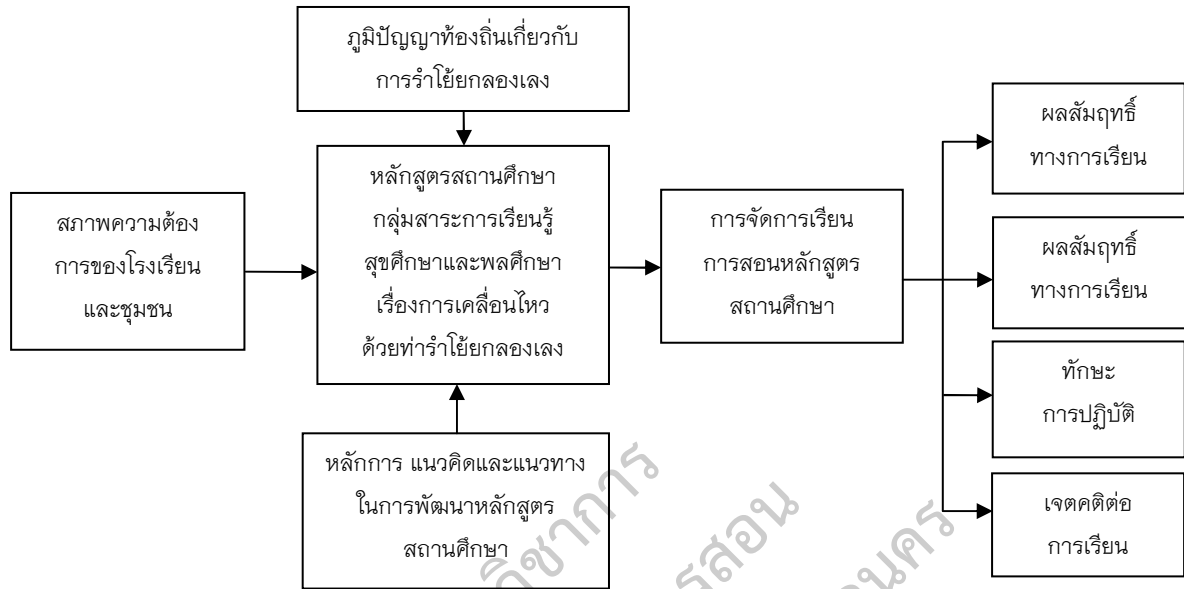
2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3

2.3 เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 กับเกณฑ์ที่กำหนด

2.4 ศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ย กลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิดในการวิจัยดังแสดงในภาพประกอบ

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แนวทางในการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. คะแนนเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC)
5. ค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบ
6. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)
7. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธี Kuder-Richardson โดยใช้สูตร KR-20
8. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค
9. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้ค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. ได้หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ที่เป็นต้นแบบได้

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 91.57/89.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด คือ 80/80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา ที่ได้เรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. ทักษะการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา ที่ได้เรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับ ร้อยละ 91.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80.00

5. เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา ที่ได้เรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการนำหลักสูตรไปใช้

1. ควรศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับโบราณสถานในท้องถิ่น ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมในท้องถิ่น ก่อนการทดลองใช้หลักสูตร เพื่อความสมบูรณ์ในการสอนและพัฒนาผู้เรียน

2. ควรเตรียมสื่อ แหล่งเรียนรู้ และวิทยากรท้องถิ่นให้พร้อม เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเคลื่อนไหวด้วยท่ารำโย้ยกลองเลง มีรายละเอียดและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย จึงควรนำนักเรียนศึกษาจากแหล่งเรียนรู้จริง จากวิทยากรท้องถิ่น

4. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในครั้งนี้ มีการนำข้อมูลพื้นฐานในปีพุทธศักราช 2553 มาใช้ ซึ่งข้อมูลบางส่วนอาจเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต ครูผู้สอนจึงควรตรวจสอบและนำเสนอข้อมูลให้เป็นปัจจุบันด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับท้องถิ่น และสนับสนุนการใช้หลักสูตรอย่างจริงจัง เพื่อให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของท้องถิ่น

2. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยหลักสูตรบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระอื่นๆ เช่น ศิลปะ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นต้น เพื่อเชื่อมโยงความรู้และขยายขอบข่ายองค์ความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชนเผ่าโย้ย อำเภอกอากาศอำนวย กับท้องถิ่นอื่นๆ เช่น อำเภอรามัญ เป็นต้น

3. ควรศึกษาตัวแปรตามด้านอื่นๆ เช่น ทัศนคติในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี และการใช้ตำรายาสมุนไพรโบราณของชนเผ่าโย้ยในการดูแลสุขภาพ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ:

คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

คุรุสภาลาดพร้าว.

โรงเรียนอากาศอำนวย. (2552). รอบรู้โรงเรียน. *วารสารข่าวฟ้า*, 2(4), 1-5.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*

ฉบับที่ 10. เข้าถึงได้จาก <http://www.1dd.go.th/Thaihtm/22072009/PDF/PDF01/index.htm>.

_____. (2553). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน*. เข้าถึงได้จาก [http://www.moi.go.th/portal/](http://www.moi.go.th/portal/18062010/page 1 papageid)

18062010/page 1 papageid.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร